

متن پرسش

سلام: در یکی از سوالات از یگانگی عین و ذهن سخن به میان آوردید، لکن بنده آزمایشی را انجام دادم که بخوبی افتراق این دو را ثابت می نماید گرچه می توان باز گفت که نفس ناطقه با تجردی که دارد خطاهای حس را در می یابد، لکن اولاً همین که اثبات شود به علم حضوری چیزی را در می یابیم که در واقع چنین نیست باب گشای گامهای بعدیست و درثانی نفس ناطقه قادر به تصحیح خطاهای اتفاقیست والا اگر خطا سیستماتیک باشد مثلاً همه سبزه ها را قرمز و همه قرمز ها را سبز ببینیم چگونه می توان پی به خطای خویش برد؟ و اما بعد، آزمایش چنین بود یک چشم خویش را بستم و بدان فشار وارد کردم و نگاه داشتم در حالی که با چشم دیگر نگاه می کردم فشار به چشم موجب دیدن نقاط نورانی در چشم می شود درین آزمایش نکته جالب این بود که من نقاط نورانی را در چشمی که باز بود و هیچ فشاری بدو وارد نمی کردم حس می کردم. اصل نقاط ماخوذ از واقع نیست اینکه در چشم دیگر احساس شود خیال اندر خیالست نیست وش باشد، خیال اندر روان تو جهانی بر خیالی بین روان ذهب المحققون من العرفاء و الكاملون من الأولیاء إلى أن العالم كله خیال فی خیال. تمت کلمتی صدقا و عدلا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث عبور از دوگانگی ذهن و عین، موضوعی است که با حضور هویت تعلقی انسان در بی کرانگی حضور حضرت حق مطرح است که انسان به حضور خدا به جهت عین الربط بودنش نسبت به خداوند در عالم حاضر می شود و عالم به نور الهی در نزد او می باشد که بحث آن مفصل است و مارتین هایدگر نیز با بحث «دازاین» بدان پرداخته. با دنبال کردن مباحث «انقلاب اسلامی، طلوع جهانی بین دو جهان» که صوت آن در سایت هست، می توانید در این رابطه تحقیق فرمایید. موفق باشید